

ὄρεξις. Ἐπιθυμία, desire, Δημόκριτος 72 αἰ περί τι σφοδραὶ ὁ ρέξις τυφλοῦσιν εἰς τᾶλλα τὴν ψυχὴν 219 χρημάτων ὁ ρέξις, ἣν μὴ ὀρίζηται κόρῳ, πενίης ἐσχάτης πολλὸν χαλεπωτέρη· μέζονες γὰρ ὁ ρέξις μέζονας ἐνδείας ποιεῦσιν 284 ἣν μὴ πολλῶν ἐπιθυμέης, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει· σμικρὰ γὰρ ὁ ρέξις πενίην ἰσοσθενέα πλούτῳ ποιεῖ. Πρβλ. ἐπιθυμία.

ὀρθοέπεια. Ὀρθοέπεια, correct diction, Δημόκριτος 20a (τίτλ.) Περί Ὀμήρου ἢ Ὀρθοεπέης καὶ γλωσσέων.

ὀρθοπραγεῖν. Πράττω ὀρθά, act rightly, Δημόκριτος 181.6 διόπερ συνέσει τε καὶ ἐπιστήμῃ ὁρθοπραγέων τις ἀνδρείος ἄμα καὶ εὐθύγνωμος γίγνεται.

ὀρθός. Ὀρθός, right, Δημόκριτος 58 ἐλπίδες αἰ τῶν ὁρθὰ φρονεόντων ἐφικταί, αἰ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι.

ὀρθοσύνη. Ὀρθοφροσύνη, uprightness, Δημόκριτος 40 οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασιν εὐδαιμονοῦσιν ἄνθρωποι, ἀλλ' ὁρθοσύνη καὶ πολυφροσύνη.

ὀρθοῦν. Ἀναιρῶ/ἐξουδετερώνω, take back/offset, Δημόκριτος 187 ψυχῆς μὲν γὰρ τελεότης σκίηνεος μοχθηροῖν ὁρθοῖ, σκίηνεος δὲ ἰσχύς ἄνευ λογισμοῦ ψυχὴν οὐδέν τι ἀμείνω τίθησιν.

ὀρθῶς. Ὀρθῶς, rightly/justly, Μέλισσος 8(2)-(5) εἰ δὴ ταῦτα ἔστι, καὶ ἡμεῖς ὁρθῶς ὀρῶμεν καὶ ἀκούομεν, εἶναι χρὴ ἕκαστον τοιοῦτον, οἷόν περ τὸ πρῶτον ἔδοξεν ἡμῖν ... νῦν δὲ φαμεν ὁρθῶς ὀρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ συνιέναι ... δῆλον τοίνυν, ὅτι οὐκ ὁρθῶς ἑωρῶμεν οὐδὲ ἐκεῖνα πολλὰ ὁρθῶς δοκεῖ εἶναι· οὐ γὰρ ἂν μετέπιπτεν, εἰ ἀληθὴ ἦν Ἀναξαγόρας 17 τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι οὐκ ὁρθῶς νομίζουσιν οἱ Ἕλληνες ... καὶ οὕτως ἂν ὁρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι διακρίνεσθαι Ἀρχύτας 1.2 οὐθὲν ἄτοπον ὁρθῶς αὐτούς, οἷά ἐντι, περὶ ἐκάστων φρονέειν.

ὀρθωσις. Παράγων σωτηρίας/ἐγγύηση ἐπιτυχίας, saving factor/guarantee of success, Δημόκριτος 252.5 πόλις γὰρ εὐ

ἀγομένη μεγίστη ὁ ρ θ ω σ ί ς ἐστι, καὶ ἐν τούτῳ πάντα ἔνι, καὶ τούτου σωζομένου πάντα σώζεται καὶ τούτου διαφθειρομένου τὰ πάντα διαφθείρεται.

ὀρίζειν 1. Ὀρίζω/περιορίζω, limit, Δημόκριτος 219 χρημάτων ὄρεξις, ἣν μὴ ὁ ρ ί ζ η τ α ι κόρῳ, πενίης ἐσχάτης πολλὸν χαλεπωτέρη **2.** Ὀρίζω/ἀποφασίζω, determine/decide, Δημόκριτος 262 ὃς δ' ἂν παρὰ νόμον ἀπολύη κέρδει ὁ ρ ί ζ ω ν ἢ ἡδονῇ, ἀδικεῖ.

ὄρκος. Ὀρκος, oath, Ἐμπεδοκλῆς 30.3 πλατέος παρ' ἐλήλαται ὁ ρ κ ο υ 115.2 πλατέεσσι κατεσφρηγισμένον ὁ ρ κ ο ι ς Δημόκριτος 239 ὁ ρ κ ο υ ς οὖς ποιέονται ἐν ἀνάγκησιν ἐόντες οὐ τηρέουσιν οἱ φλαῦροι 259.6 ἱερὰ ἐκάστοισι ἐπιχώρια καὶ σπονδαὶ καὶ ὁ ρ κ ο ι.

ὀρμᾶσθαι. Ἐξορμᾶ/ἀρχίζω, rush/start, Παρμενίδης 11.3 πῶς γαῖα καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη αἰθήρ τε ξυνὸς γάλα τ' οὐράνιον καὶ ὄλυμπος ἔσχατος ἡδ' ἄστρον θεομόν μένος ὦ ρ μ ή θ η σ α ν γίγνεσθαι.

ὀρμή 1. Ὀρμή/δύναμη, force/power, Ἐμπεδοκλῆς 35.13 ὅσον δ' αἰὲν ὑπεκπροθέοι, τόσον αἰὲν ἐπῆει ἡπιόφρων Φιλότητος ἀμεμφέος ἄμβροτος ὁ ρ μ ή **2.** Ροπή/τάση, tendency, Ἐμπεδοκλῆς 114.3 μάλα δ' ἀργαλέη γε τέτυκται ἀνδράσι καὶ δύσζηλος ἐπὶ φρένα πίστιος ὁ ρ μ ή.

ὀρμίζεσθαι. Προσορμίζομαι, moor, Ἐμπεδοκλῆς 98.3 Κύπριδος ὁ ρ μ ι σ θ ε ῖ σ α τελείους ἐν λιμένεσσιν.

ὀρنيθίαι (ἄνεμοι). Ἐτήσιοι ἄνεμοι μεταγωγικοὶ τῶν ἀποδημητικῶν πουλιῶν, annual winds bringing the birds of passage, Δημόκριτος 14 (DK II 144,29) ὁ ρ ν ι θ ί α ι.

ὀρνύναι (συνών. κινεῖν, αἰερεῖν). Ὑποκινᾶ/ἐξωθᾶ, impel/urge, Παρμενίδης 8.9 τί δ' ἂν μιν καὶ χρέος ὦ ρ σ ε ν ὕστερον ἢ πρόσθεν, τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενον, φῦν; || **ὀρνυσθαι 1.** Ὑψώνομαι, be elevated, Ἐμπεδοκλῆς 2.9 οὐ πλέον ἢ ἐβροτεῖη μῆτις ὁ ρ ω ρ ε ν **2.** Ἐφορμᾶ, rush upon, Ἐμπεδοκλῆς 111.4 παύ-